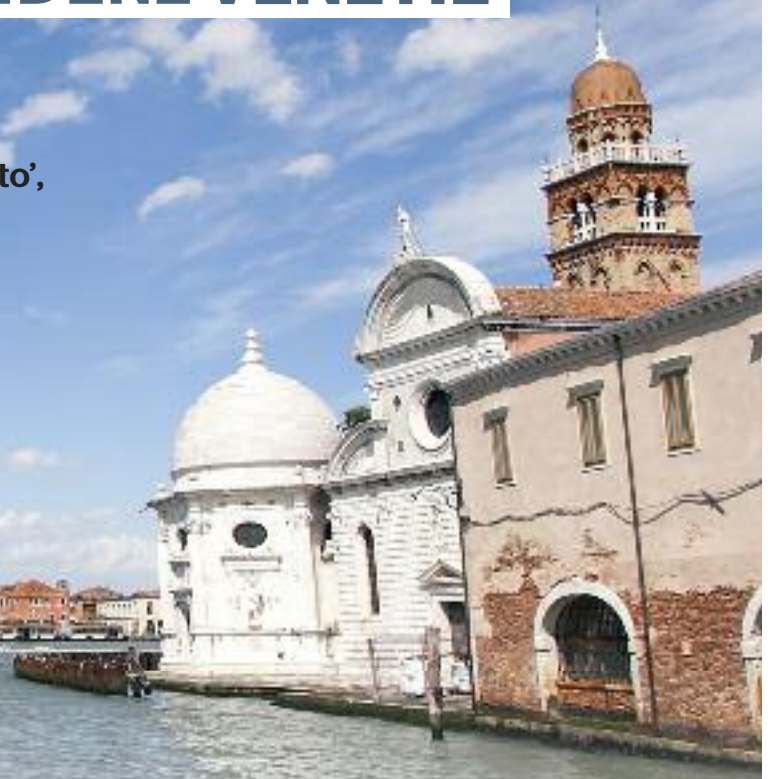

SIGHTSEEING OP HET WATER NAAR HET ANDERE VENETIË

Meer dan 120 eilanden liggen in de Lagune van Venetië en het is zonde om dan slechts die ene stad te bekijken. Stap in de 'vaporetto', de bootbus, en ga een dagje eilandhoppen. Van het oogverblindende Burano via het groene Torcello naar dodeneiland San Michele. Bijkomend voordeel: het is er minder druk.

TINEKE ZWIJGERS

De vaporetto vaart naar San Michele, het eiland waar Venetië zijn doden begraaft. Foto's Dorien Koppenberg

Eilandhoppen met de bootbus

San Michele, Murano, Burano, Torcellooooo», roept de bootman als hij het hek van zijn vaporetto openschuift. Er volgen nog wat namen die we niet verstaan, maar dit is de lijn LN, die we moeten hebben vanaf Fondamenta Nove. We schuifelen aan boord en posteren ons bij de ingang voor een vrij uitzicht. Hoe leuk kan openbaar vervoer zijn? In Venetië rijden geen bussen en taxi's, maar vindt alle vervoer plaats over water. Terwijl we de groenblauwe lagune oversteken, passeert de postboot. Even later horen we de ambulanceboot. Ook pakjes en zieken worden hier blijkbaar per boot vervoerd...

Canal Grande

De skyline van Venetië vervaagt in al zijn pracht en we halen diep adem. Hoe betoverend Venetië ook is, het is fijn om de toeristische drukte te ontvluchten. We stappen af in Murano, dat met zijn bakstenen panden en schoorstenen oogt als een fabriek. Op dat eiland wonen en werken al sinds de 13de eeuw de blazers van het beroemde Venetiaanse glas. Als we aan het eind van de kade linksaf slaan en langs een smal kanaal met boogbruggetjes richting Murano's Canal Grande slenteren, snappen we direct waarom Murano 'Klein Venetië' wordt genoemd. Het is wat sjofeler, maar even kleurrijk als de grote broer. En rustiger. We kunnen op ons gemak de kunstige etalages van de glaswinkels bekijken.

Aan het eind van de kade ligt het Canal Grande, dat je slechts via één brug kunt oversteken. We nemen een kijkje bij het elegante Palazzo da Mula en bezoeken het Museo del Vetro. Dit toont de historie van Murano en de glasindustrie, met mooie oude stukken.

Ook de naastgelegen Santa Maria e Donato is een bezoekje waard. De kerk bezit een fraaie mozaïekvloer en 15de-eeuws 'scheepskieldak'. Terug over het Canal Grande wandelen we over de kade Fondamenta Antonio Colleoni naar de vaporetto-halte bij de vuurtoren. We passeren enkele glasfabrieken, waar je terecht kunt voor een rondleiding met verkoopdemonstratie. Als een groep Chinese toeristen

van de boot stapt en achter de gids aan in een fabriek verdwijnt, is het tijd om verder te varen.

Felgekleurd

Onze volgende stop is het verblindend mooie eiland Burano. Als we vanaf de schaduwrijke kade via een smal straatje bij de eerste gracht aankomen, stralen de huizen ons in oranje, blauw, groen, roze en geel tegemoet. En dat is de bedoeling, want vissers schilderen hun huizen zo bont mogelijk – zo zegt men – zodat ze ook in dichte mist makkelijk thuis kunnen komen. Met een beetje geluk zitten hun vrouwen dan voor de deur te kantklossen, want daar staan zij om bekend. Sinds het op 8 kilometer afstand gelegen Venetië een van de drukstbezochte bestemmingen ter wereld is, wordt het voor de bewoners van Burano lastig om hun

«We bestellen wijn en hapjes bij Cantinone già Schiave. De kade fungeert als terras. La dolce vita...»

tradities in ere te houden. Toeristen hebben het eiland ontdekt en in de kantwinkels wordt naast eigen werk ook borduurwerk uit Hongkong verkocht. Maar evengoed genieten we met volle teugen van de felgekleurde huizen die zo mooi weerspiegelen in de smalle kanalen. Voor de deur liggen bootjes, over het water zijn bruggetjes gebouwd en aan het eind van elk straatje glinstert de zee. We passeren de San Martino-kerk, die alleen al vanbuiten indrukwekkend oogt door de bijzondere, scheefstaande klokkentoren. Na nog een rondje over het eiland en tien-

tallen foto's verder, eten we risotto en verse vis op het terras van Al Gatto Nero. Het toetje slaan we over en op weg naar de boot kopen we een zakje busolai, mierzotte koekjes met een lichte anijssmaak. Lekker voor onderweg naar het volgende eiland, Torcello.

Kippenvel

De vaporetto wordt allengs leger, het water tussen de deels onbewoonde eilandjes smaller en dan leggen we aan op het groene Torcello. Hier wonen slechts een twintigtal mensen, die in het zomerseizoen gezelschap krijgen van het personeel van de vijf restaurants en het ene hotel op het eiland. Torcello wordt vooral bezocht door Italianen en toeristen die lang genoeg in Venetië verblijven om de stad eens een dagje te verlaten. Vandaag stapt er zelfs een bruiloftsgezelschap af. We maken een ommetje door het dorp en over smalle paden langs het water. Je kunt niet overal komen: Torcello is wat moerassig.

In de deuropening van de 7de-eeuwse eilandbasiliek Santa Maria dell'Assunta luisteren we naar de zangeres die tijdens de trouwdienst het 'Ave Maria' gaat brengen. Ze is nog aan het inzingen, maar bezorgt ons kippenvel met haar diepe alt. Als de dienst begint en de deuren sluiten, kopen we een kaartje voor de kerktoeren. Die is niet hoog maar steekt fier boven Torcello uit. Vanaf de ommegang hebben we panoramisch zicht op de lagune. We zien Burano, Murano en tal van onbekende en soms onbewoonde eilandjes. In de verte glinsteren de koepels van de Venetiaanse godshuizen in de middagzon.

Op de terugvaart naar Venetië stappen we nog eenmaal af, in het gezelschap van enkele in het zwart geklede vrouwen. Zij gaan hun geliefden eren op San Michele, waar het overbevolkte Venetië zijn doden begraaft. Beroemdheden als componist Igor Strawinsky en dichter Ezra Pound liggen er voor eeuwig, maar de gewone Venetianen worden na een tijd opgegraven en verstrooid op een afgelegen klijf.

Op stap met local

Aan het eind van de middag steken we vanaf San Marco over naar Zattere, een brede kade aan de zuidkant van het eiland Dorsuduro, waar het heerlijk flaneren is. Hier ontmoeten we Nicoletta Bortoluzzi, een jonge Italiaanse die in Brussel studeerde, in Venetië woont en blogt over haar favoriete plekken in de stad en het aangrenzende Mestre. We kopen een ijsje bij Gelateria Nico, een van de populairste ijszaken in de stad en kijken vanaf een bankje uit op de schepen in het Giudecchekanaal.

Het zicht op de oude stad wordt net onderbroken door een enorm cruiseschip vol zwaaiende passagiers. Het groeiende cruiseverkeer baart Nicoletta, en vele stadsgenoten, zorgen. «De lagune heeft een waardevol ecosysteem dat bedreigd wordt omdat schepen de bodem omwoelen. Buiten dat hebben de Venetianen weinig belang bij deze bezoekers. Zij maken een rondje door de straten, maar geven nauwelijks geld uit.»

Om de hoek van Zattere, langs Rio San Trovaso, wijst Nicoletta ons op de gelijknamige scheepswerf, waar al eeuwenlang gondels worden gebouwd en gerepareerd. «Ik vind het mooi om hun toewijding te zien. De gondelbouw is een ambacht, maar oogt als kunst.»

Schuin tegenover bestellen we een fles wijn met lekkere hapjes bij Cantinone già Schiavi, een piepklein zaakje dat populair is bij jonge Venetianen. De kademuur tegenover de ingang fungeert als terras. We bungelen met onze benen, bespreken het leven bij ons en in Venetië en kijken naar de roder kleurende avondlucht. *La dolce vita...*

Huizen in snoepjeskleuren op de kade van Burano.

Een boogbruggetje over het Canal Grande in Murano.

PRAKTISCH

GEHEEL VERZORGD: een stedentrip naar Venetië boek je eenvoudig met TravelBird. Je logeert in Mestre, de historische stad aan landzijde. Dit is goedkoper dan alles los te boeken en te overnachten in het centrum. www.travelbird.com

TER PLAATSE: met een Tourist Travel Card reis je onbeperkt met de vaporetto en de bus tussen Venetië en Mestre. € 20 – 60 voor 1 tot 7 dagen. Te koop in stations en kiosken.

BESTETIJD: maart-half juni en september-oktober is het zonnig, niet te warm en minder druk dan hartje zomer.

REISGIDS: 'Wat & Hoe select Venetië' (2017, € 9,99) is een fijne gids met goede tips voor logeren, eten en winkelen, plus wandelroutes ver van de massa.

MEER INFO: www.turismovenetia.it
www.spottedbylocals.com (toeristische info en leuke tips).